

NOSKOWIAK JÓZEF (1906-1988)

Urodził się 23 lutego 1906 roku w Kłęcku, powiat gnieźnieński. Był synem Jana i Rozalii z domu Imbierowicz. Świadectwo dojrzałości uzyskał w roku 1926 w Państwowym Liceum Nauczycielskim w Gnieźnie. W latach 1926-1927 pracował jako nauczyciel w Szkole Podstawowej w Czarnotkach, powiat Środa. Następnie pełnił funkcje kierownika szkół kolejno w miejscowościach: Zaborówiec, powiat Leszno (1927-1929), Grodzisko, powiat Leszno (1929-1936) i Siemowo w powiecie gostyńskim (1936-1939).

Po przeszkoleniu wojskowym (stałej służby nie odbywał), 24 sierpnia 1939 roku, w stopniu starszego szeregowego, został zmobilizowany do 69. pułku piechoty w Gnieźnie. Brał udział w bitwie nad Bzurą. 10 września 1939 roku za Kutnem dostał się do niewoli niemieckiej. Przebywał w obozie przejściowym Kaisersteinbruch w Austrii, następnie w obozach jenieckich: Stalag III A Luckenwalde koło Berlina (nr jeniecki 10096), od grudnia 1940 roku do 15 kwietnia 1945 roku w Stalagu XI B Fallingbestel koło Hanoweru (nr jeniecki 81067). Od 16 kwietnia 1945 roku do 9 kwietnia 1946 roku przebywał w polskim ośrodku dla jeńców w Fallingbestel.

15 kwietnia 1946 roku wrócił do Polski. Zamieszkał w Lginiu, powiat Wschowa, później w Brennie, powiat Leszno. Od 1 czerwca 1946 roku do 1952 roku był nauczycielem i p.o. kierownikiem Szkoły Ogólnokształcącej Stopnia Podstawowego w Brennie-Wijewie, a jednocześnie prezesem Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Wijewie. Od 1947 roku był członkiem PPR, następnie PZPR. W 1952 roku został wykluczony z partii za „kułackie pochodzenie żony” i przeniesiony do małej szkoły w Śląskowie koło Jutrosina, powiat Rawicz. W roku 1957 ponownie przyjęto go do partii. 1 września 1961 roku powierzono mu obowiązki kierownika szkoły w Pawłowicach. W latach 1961-1964 pełnił funkcję I sekretarza POP PZPR wsi Pawłowice.

W 1966 roku ukończył Studium Nauczycielskie. 31 sierpnia 1972 roku przeszedł na emeryturę, jednak nadal uczył w Pawłowicach w mniejszym wymiarze godzin (do 31 grudnia 1977 roku). Od 1 stycznia 1978 roku pracował jako referent Działu Rozliczeń Usług w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu Wewnętrznego w Lesznie. W roku 1931 ożenił się z Bronisławą Kowal (USC Wijewo). Po przejściu na emeryturę zamieszkał w Lesznie. Tam też zmarł 20 grudnia 1988 roku.

Miał córkę Urszulę (1931-2000), urodzoną w Grodzisku (po mężu Lisiecka). Wychowywał też siostrzenicę żony Iwonę Górską (urodzona w roku 1940), której rodzice nie żyli.

Odnaczony był Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1983).